

Środa, 5 maja 2010 r.

20. podkreśla, że przewidywana umowa musi gwarantować, że dane osobowe ekstrahowane z bazy danych TFTP przetrzymywane będą na podstawie ściśle interpretowanej zasady konieczności i przez czas nie dłuższy, niż to konieczne dla konkretnego śledztwa lub postępowania, dla celów którego skorzystano z dostępu do nich w ramach TFTP;
21. zwraca uwagę, że koncepcja niewyekstrahowanych danych nie jest oczywista i w związku z tym powinna zostać sprecyzowana; wzywa do określenia maksymalnego okresu przechowywania, który powinien być możliwie jak najkrótszy i w żadnym wypadku nie dłuższy niż pięć lat;
22. podkreśla znaczenie zasady ujawniania danych krajom trzecim w przypadku braku konkretnego uzasadnienia wniosku oraz zasady ujawniania informacji o terrorystach krajom trzecim wyłącznie według ściśle określonych warunków oraz przy odpowiednich gwarancjach, obejmujących ocenę odpowiedności;
23. ponownie podkreśla, że wiążąca umowa międzynarodowa między UE i USA w sprawie prywatności i ochrony danych, w kontekście wymiany informacji do celów egzekwowania prawa, pozostaje kwestią o fundamentalnym znaczeniu;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Kongresowi USA oraz rządowi Stanów Zjednoczonych.

Zapis danych dotyczących nazwiska pasażera (PNR)

P7_TA(2010)0144

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2010 r. dotycząca rozpoczęcia negocjacji w sprawie umów dotyczących rejestru nazwisk pasażerów (PNR) ze Stanami Zjednoczonymi, Australią i Kanadą

(2011/C 81 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 16 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 8 oraz europejską Konwencję w sprawie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a w szczególności jej art. 6, 8 i 13,
- uwzględniając podstawowe prawo do swobody przemieszczania się zagwarantowane art. 12 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje na temat danych pasażerów w stosunkach UE-USA, zwłaszcza rezolucję z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie przekazywania danych osobowych przez linie lotnicze w przypadku lotów transatlantyckich ⁽¹⁾ z dnia 9 października 2003 r. w sprawie przekazywania danych przez linie lotnicze w przypadku lotów transatlantyckich: stan negocjacji z USA ⁽²⁾, z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie projektu decyzji Komisji określającej odpowiedni poziom ochrony danych osobowych zawartych w rejestrze nazwisk pasażerów (PNR) przekazywanych do Amerykańskiego Biura Cel i Ochrony Granic ⁽³⁾, zalecenie dla Rady z dnia 7 września 2006 r. w sprawie negocjacji umowy ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania terroryzmowi i przestępczości międzynarodowej, w tym przestępczości zorganizowanej, i zwalczania ich ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie SWIFT, porozumienia dotyczącego PNR oraz dialogu transatlantyckiego w tych kwestiach ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie porozumienia ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie udostępniania danych osobowych pasażerów (PNR) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 381.

⁽²⁾ Dz.U. C 81 E z 31.3.2004, s. 105.

⁽³⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, s. 665.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 250.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 349.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0347.

Środa, 5 maja 2010 r.

- uwzględniając zalecenie dla Rady z dnia 22 października 2008 r. dotyczące zawarcia umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) pochodzących z Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję legislacyjną z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie przetwarzania zaawansowanych informacji o pasażerach (API) oraz zapisu danych dotyczących nazwiska pasażera (PNR) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wykorzystywania danych dotyczących rezerwacji pasażera (danych PNR) w celu egzekwowania prawa ⁽³⁾,
- uwzględniając orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 30 maja 2006 r. w połączonych sprawach C-317/04 i C-318/04,
- uwzględniając pismo z dnia 27 czerwca 2007 r. przesłane przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych do urzędującego przewodniczącego W. Schäublego dotyczące nowej umowy w sprawie PNR z USA,
- uwzględniając opinię grupy roboczej ds. ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przewidzianej w art. 29 dyrektywy w sprawie ochrony danych (art. 29 Grupa robocza) w sprawie przyszłej umowy dotyczącej PNR,
- uwzględniając opinię Wydziału Prawnego Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając dyrektywę 2004/82/WE w sprawie zobowiązania przewoźników do przekazywania danych pasażerów (dyrektywa API) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wspólny przegląd umowy UE-USA z 2005 r.,
- uwzględniając wspólny przegląd umowy UE-USA z 2010 r.,
- uwzględniając umowę UE-Kanada z 2009 r.,
- uwzględniając wniosek o zgodę na zawarcie umowy między UE a USA o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) ⁽⁵⁾ oraz na zawarcie umowy między UE a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) pochodzących z Unii Europejskiej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli - program sztokholmski” ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0512.

⁽²⁾ Dz.U.C 157 E z 6.7.2006, s. 464.

⁽³⁾ Dz.U. C 16 E z 22.1.2010, s. 44.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 24.

⁽⁵⁾ Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) (umowa w sprawie danych PNR z 2007 r.) (COM(2009)0702).

⁽⁶⁾ Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) pochodzących z Unii Europejskiej (COM(2009)0701).

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0090.

Środa, 5 maja 2010 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie przewidywanej umowy międzynarodowej dotyczącej udostępniania Departamentowi Skarbu Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów o płatnościach finansowych w celu walki z terroryzmem i finansowaniem go ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wspólną deklarację UE-USA dotyczącą bezpieczeństwa lotnictwa wydaną w Toledo dnia 21 stycznia 2010 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że traktat lizboński zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską wszedł w życie dnia 1 grudnia 2009 r.,
- B. mając na uwadze, że wraz z wejściem w życie traktatu lizbońskiego zawarcie umów UE z USA i Australią w sprawie przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) wymaga zgody Parlamentu,
- C. mając na uwadze, że umowa UE-Kanada w sprawie przekazywania PNR jest już nieważna w związku z wygaśnięciem we wrześniu 2009 r. decyzji w sprawie kompetencji, a także fakt, że przekazywanie danych PNR od tego czasu odbywa się w oparciu o jednostronne zobowiązania ze strony Kanady w stosunku do państw członkowskich,
- D. mając na uwadze, że inne kraje zwracają się już o przekazanie PNR lub ogłosiły zamiar zwrócenia się o nie w najbliższej przyszłości,
- E. mając na uwadze, że Rada zwróciła się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego wprowadzenia systemu PNR w UE i że wniosek ten został przedstawiony dnia 17 listopada 2007 r.,
- F. mając na uwadze, że w epoce cyfrowej ochrona danych, prawo do decydowania o wykorzystywaniu własnych danych oraz prawo do prywatności stały się wartościami odgrywającymi coraz ważniejszą rolę, które muszą w związku z tym być chronione w szczególny sposób,
- G. mając na uwadze, że w naszym świecie, którego podstawową cechą charakterystyczną jest mobilność, większe bezpieczeństwo i skuteczniejsze zwalczanie przestępczości muszą iść w parze ze skuteczniejszą, ukierunkowaną i szybszą wymianą danych w Europie i na świecie,
1. przypomina swoją determinację do walki z terroryzmem i międzynarodową przestępczością zorganizowaną i jednocześnie zdecydowane przekonanie o konieczności ochrony swobód obywatelskich i praw podstawowych przy jednoczesnym zapewnieniu jak najpełniejszego poszanowania prywatności, prawa do decydowania o wykorzystywaniu własnych danych i ochrony danych; ponownie stwierdza, że konieczność i proporcjonalność to kluczowe zasady, bez których walka z terroryzmem nigdy nie będzie skuteczna;
  2. podkreśla, że Unia Europejska opiera się na rządach prawa oraz że każdy przypadek przekazania danych osobowych z UE i jej państw członkowskich do krajów trzecich w celach bezpieczeństwa powinien opierać się na umowach międzynarodowych posiadających status aktu prawnego w celu zapewnienia obywatelom niezbędnych zabezpieczeń, poszanowania gwarancji proceduralnych oraz prawa do obrony, a także przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych na szczeblu krajowym i europejskim;
  3. zgodnie z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zwraca się do Komisji Europejskiej o przekazanie mu wszelkich niezbędnych informacji oraz dokumentów źródłowych, a w szczególności konkretnych informacji, o które zwraca się w wyżej wymienionej rezolucji w sprawie przekazywania danych PNR z UE;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0016.

Środa, 5 maja 2010 r.

4. postanawia odroczyć głosowanie w sprawie wniosku o zgodę na umowy z USA i Australią do momentu przeanalizowania opcji ustaleń dotyczących wykorzystania PNR zgodnych z prawem UE oraz uwzględnienia zastrzeżeń Parlamentu wyrażonych we wcześniejszych rezolucjach dotyczących PNR;
5. jest zdania, że każdy instrument legislacyjny musi zostać poprzedzony oceną jego wpływu na życie prywatne, a także testem proporcjonalności dowodzącym, że istniejące już instrumenty prawne są niewystarczające; wzywa w szczególności do analizy:
  - wykorzystania danych API w UE oraz przez kraje trzecie jako potencjalnie mniej inwazyjnego sposobu gromadzenia i wykorzystywania danych dotyczących pasażerów,
  - danych zebranych przez USA i Australię w odnośnych elektronicznych systemach zezwoleń na podróż oraz
  - danych PNR, które mogą być dostępne ze źródeł nieobjętych umowami międzynarodowymi, takich jak komputerowe systemy rezerwacji znajdujące się poza UE; wzywa Komisję do skonsultowania się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z przewoźnikami lotniczymi;
6. jest przekonany, że każda nowa umowa powinna zawierać właściwe mechanizmy niezależnego przeglądu i nadzoru sądowego oraz kontroli demokratycznej;
7. wzywa do spójnego podejścia do wykorzystania danych PNR w celach egzekwowania prawa i zapewnienia bezpieczeństwa poprzez stworzenie jednego zbioru zasad mających służyć jako podstawa umów z krajami trzecimi; zwraca się do Komisji o przedstawienie najpóźniej do połowy lipca 2010 r. wniosku w sprawie takiego pojedynczego modelu oraz projektu mandatu negocjacyjnego z krajami trzecimi;
8. zwraca się do Komisji o jak najszybsze zwrócenie się do Agencji Praw Podstawowych UE z wnioskiem o przedstawienie szczegółowej opinii w sprawie wymiaru praw człowieka każdej nowej umowy w sprawie PNR;
9. jest zdania, że taki model powinien spełniać następujące minimalne wymogi:
  - a) dane PNR mogą być wykorzystywane wyłącznie w celach egzekwowania prawa oraz w celach bezpieczeństwa w przypadkach zorganizowanej poważnej przestępczości międzynarodowej lub terroryzmu transgranicznego na podstawie definicji prawnych podanych w decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu⁽¹⁾ oraz w decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania⁽²⁾;
  - b) stosowanie danych PNR do celów egzekwowania prawa i do celów bezpieczeństwa musi być zgodne z europejskimi normami w zakresie ochrony danych, zwłaszcza pod względem ograniczenia celu, proporcjonalności, zadośćuczynienia prawnego, ograniczenia ilości gromadzonych danych oraz długości okresu przechowywania danych;
  - c) dane PNR nie mogą pod żadnym względem być wykorzystywane do celów eksploracji danych lub tworzenia profili; decyzja o zakazie wstępu na pokład lub decyzja o wszczęciu dochodzenia lub wniesieniu oskarżenia nie może być podjęta wyłącznie w oparciu o wyniki takiego zautomatyzowanego przeszukiwania baz danych; wykorzystanie danych musi być ograniczone do konkretnych przestępstw lub zagrożeń i stosowane w oparciu o ocenę poszczególnych przypadków;
  - d) w przypadku przekazywania danych PNR dotyczących obywateli UE do krajów trzecich warunki takiego przekazu zostaną określone w wiążącym traktacie międzynarodowym gwarantującym pewność prawną i równe traktowanie obywatelom i przedsiębiorstwom z UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

Środa, 5 maja 2010 r.

- e) dalsze przekazywanie danych przez państwo otrzymujące do krajów trzecich musi być zgodne z normami UE w zakresie ochrony danych, które zostaną ustalone w drodze konkretnego ustalenia adekwatności; odnosić się do będzie do wszelkich możliwych przypadków dalszego przekazywania danych przez państwo je otrzymujące do krajów trzecich;
  - f) dane PNR mogą być udostępniane jedynie w oparciu o metodę dostarczania (ang. push method);
  - g) wyniki będą niezwłocznie przekazywane odnośnym władzom UE oraz państw członkowskich;
10. podkreśla znaczenie pewności prawnej dla obywateli i linii lotniczych z UE, a także zapotrzebowanie tych ostatnich na ujednoczone normy;
11. zwraca się do Komisji oraz przewodnictwa Rady o zagwarantowanie Parlamentowi pełnego dostępu do dokumentów i dyrektyw negocjacyjnych na wszystkich etapach postępowania, zgodnie z art. 218 ust. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także do zapewnienia go parlamentom państw członkowskich na życzenie;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz krajów kandydujących, rządowi Stanów Zjednoczonych i obu izbom Kongresu, rządowi Australii i obu izbom parlamentu australijskiego, rządowi Kanady oraz obu izbom parlamentu kanadyjskiego.

Zakaz stosowania technologii wydobywczych z wykorzystaniem cyjanku

P7_TA(2010)0145

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie całkowitego zakazu wykorzystania technologii wydobywczych z zastosowaniem cyjanku w Unii Europejskiej

(2011/C 81 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zasadę ostrożności przewidzianą w Deklaracji z Rio de Janeiro w sprawie środowiska i rozwoju, jak również w konwencji o różnorodności biologicznej (CBD) przyjętej w czerwcu 1992 r. w Rio de Janeiro,
- uwzględniając cele dotyczące środowiska naturalnego określone w ramowej dyrektywie wodnej (dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej),
- uwzględniając dyrektywę 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego, która pozwala na wykorzystanie cyjanku w przemyśle wydobywczym, jednocześnie ustalając maksymalne dopuszczalne jego stężenie,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/105/WE z dnia 16 grudnia 2003 r. zmieniającą dyrektywę Rady 96/82/WE (Seveso II) w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, w której stwierdza się, że „niektóre działania związane ze składowaniem oraz działania przetwórcze w górnictwie [...] mogą powodować bardzo poważne konsekwencje”,